

ابعاد پرونده «اپستین» بررسی شد

خودکشی مرموز و ردپای سایه‌های ناشناس

روایت رسمی خودکشی «جفری اپستین» هنوز مبنای حقوقی پرونده است، اما مجموعه ای از نقص های امنیتی، تناقض های موجود در گزارش ها و اهمیت سیاسی روابط اپستین باعث شده افکار عمومی قانع نشود.

به گزارش مهر، «جفری ادوارد اپستین» سرمایه گذار آمریکایی بود که نامش از دهه هشتاد میلادی در محافل مالی و سیاسی نیویورک مطرح شد. او بدون داشتن مدرک دانشگاهی کامل، از شغل معلمی ریاضی به دنیای مدیریت دارایی میلیاردرها راه یافت و به سرعت به چهره ای بانفوذ در وال استریت تبدیل شد. ارتباط با چهره های برجسته سیاسی، دانشگاهی و اقتصادی باعث شد شبکه ای گسترده از روابط برای خود ایجاد کند، اما آنچه نام او را در سطح جهانی مطرح کرد نه فعالیت های مالی بلکه اتهام های سنگین قاچاق جنسی دختران نوجوان بود. دادستان های فدرال آمریکا در سال ۲۰۱۹ اعلام کردند او سال ها با سوءاستفاده از موقعیت و ثروت خود، شبکه ای برای بهره کشی جنسی از دختران زیر سن قانونی اداره کرده است.

اهمیت پرونده اپستین تنها به جنایت های شخصی او محدود نمی شود. فهرست بلندبالای افرادی که در سال های مختلف با او در ارتباط بودند باعث شد این پرونده به آزمونی برای سیستم قضایی و سیاسی آمریکا تبدیل شود. بسیاری معتقد بودند محاکمه علنی او می توانست لایه های پنهان روابط قدرت و ثروت را آشکار کند. مرگ ناگهانی او در زندان فدرال منتهن این روند را متوقف کرد و به جای پاسخ، موجی از تردید به جا گذاشت.

شب مرگ و روایت رسمی

صبح دهم آگوست ۲۰۱۹ مقام های زندان اعلام کردند اپستین در سلول انفرادی خود بی جان پیدا شده است. گزارش رسمی پزشکی قانونی علت مرگ را خودکشی اعلام کرد. گفته شد او با استفاده از ملحفه خود را حلق آویز کرده است. در ظاهر پرونده بسته شد اما پرسش ها از همان روز نخست آغاز شد. اپستین چند هفته پیش از آن نیز اقدام به خودکشی کرده بود و طبق مقررات باید تحت نظارت ویژه قرار می گرفت. با این حال در شب مرگ، او تنها بود و دو نگهبان موظف به سرکشی منظم نیز به وظیفه خود عمل نکردند. بررسی های بعدی نشان داد دوربین های مداربسته در بخش هایی از زندان دچار نقص بوده اند و تصاویر کامل از آن شب در دسترس نیست. دو نگهبان به دلیل ارائه گزارش های نادرست تحت پیگرد قرار گرفتند اما بعدها با توافق قضایی از مجازات جدی گریختند. همین مجموعه از خطاهای امنیتی باعث شد بسیاری فرضیه

هوش مصنوعی دستیار اصلی پنتاگون در عملیات رایش مادورو

دو رسانه آمریکایی گزارش کردند که ارتش آمریکا به صورت فعالانه از یک نوع مدل هوش مصنوعی در جریان عملیات متجاوزانه خود برای ربایش

رئیس‌جمهور ونزوئلا در ماه ژانویه استفاده کرده بود.

به گزارش برنا، وال استریت ژورنال و اکسیوس فاش کردند که ارتش آمریکا ماه گذشته میلادی از مدل هوش مصنوعی «کلود آنتروپیک» در جریان

عملیات رایش «نیکولاس مادورو» رئیس‌جمهور ونزوئلا استفاده کرد.

این هوش مصنوعی در طول عملیات فعال، نه صرفاً در مراحل مقدماتی، مورد استفاده قرار گرفت. نقش دقیق آن هنوز مشخص نیست، اگرچه ارتش آمریکا قبلاً از مدل‌های هوش مصنوعی برای تجزیه و تحلیل تصاویر ماهواره‌ای و اطلاعات در زمان واقعی استفاده کرده بود.

سیاست‌های استفاده از آزمایشگاه این هوش مصنوعی مستقر در سانفرانسیسکو استفاده از فناوری آن را برای «تسهیل خشونت، توسعه سلاح یا انجام نظارت» ممنوع می‌کند. در این حمله هیچ آمریکایی کشته نشد، اما ده‌ها سرباز و پرسنل امنیتی ونزوئلایی و کوبایی در این حمله که سوم ژانویه انجام شد، کشته شدند.

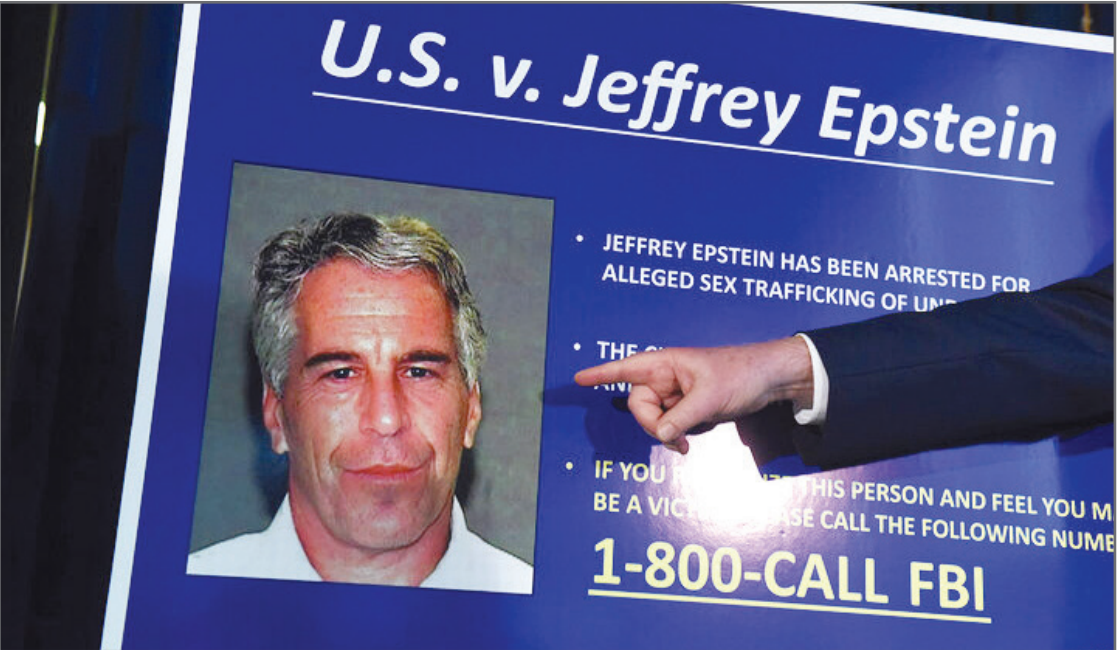
یکی از سخنگوهای این شرکت هوش مصنوعی گفت: «ما نمی‌توانیم درباره این مساله اظهارنظر کنیم که آیا هوش مصنوعی کلود یا هر مدل دیگری از هوش مصنوعی برای عملیاتی ویژه یا محرمانه استفاده شده باشد. هرگونه استفاده از این هوش مصنوعی خواه در بخش خصوصی یا در دیگر بخش‌های دولت آمریکا ملزم به تبعیت از سیاست‌های استفاده از آن است.»

رقبای آنتروپیک، اوپن ای‌آی، گوگل و ایکس ای‌ای ایلان ماسک، همگی قراردادهایی دارند که بدون بسیاری از ضمانت‌هایی که برای کاربران عادی اعمال می‌شود، به پنتاگون اجازه دسترسی به مدل‌هایشان را می‌دهد.

اما فقط کلود، از طریق همکاری با پالانتر تکنولوژی‌س، در پلتفرم‌های محرمانه‌ای که برای حساس‌ترین کارهای ارتش ایالات متحده استفاده می‌شوند، مستقر شده است.

این افشاکری در حالی رخ داده که گزارش شده شرکت آنتروپیک در حال گفت‌وگو با پنتاگون برای این مساله است که ببیند آیا محدودیت‌های به‌کارگیری هوش مصنوعی برای بکارگیری سلاح‌های خودکار و نظارت داخلی را کاهش دهد یا خیر.

این بن‌بست، قراردادی به ارزش حداکثر ۲۰۰ میلیون دلار را متوقف کرده است، چرا که پیت هگست، وزیر جنگ ایالات متحده قول داده است که از مدل‌هایی که به گفته او «به‌شما اجازه جنگیدن نمی‌دهند» استفاده کنند.

خودکشی را ناکافی بداندند و احتمال دخالت عوامل دیگر را مطرح کنند.

رد پای سایه ای ناشناس در تصاویر تازه

در سال های اخیر با فشار افکار عمومی و تصویب قانون شفافیت مربوط به اسناد اپستین، بخشی از مدارک جدید منتشر شد. گزارش هایی که از بازبینی تصاویر دوربین های مداربسته حکایت داشت، توجه رسانه ها را دوباره جلب کرد. بر اساس این گزارش ها، در ساعت ۱۰:۳۹ شب نهم اوت ۲۰۱۹ جسمی با رنگی متمایز در راهروی منتهی به بخش انفرادی دیده شده است. پیشتر مقام های رسمی تأکید داشتند که در آن بازه زمانی هیچ فردی وارد آن بخش نشده است. مقام های وزارت دادگستری توضیح دادند که این تصویر می تواند مربوط به یک مأمور یا زندانی دیگر باشد اما ابهام درباره هویت این فرد همچنان باقی است. فاصله زمانی میان دیده شدن این تصویر و اعلام زمان تقریبی مرگ اپستین باعث شد تردیدها تشدید شود. هرچند هیچ سند قطعی دال بر دخالت فردی دیگر منتشر نشده اما تناقض میان روایت اولیه و اطلاعات تازه، اعتماد عمومی را بیش از پیش تضعیف کرده است.

نقص های امنیتی و مسئولیت زندان

گزارش بازرس کل وزارت دادگستری آمریکا تأیید کرد که مجموعه ای از خطاهای جدی در مدیریت زندان رخ داده است. اپستین برخلاف مقررات از وضعیت نظارت ویژه خارج شده بود. سرکشی های نیم ساعته انجام نشد و برخی از

گزارش های ثبت شده بعدا نادرست تشخیص داده شد. کمبود نیروی انسانی و اضافه کاری اجباری مأموران به عنوان بخشی از مشکلات ساختاری زندان مطرح شد.

با این حال بسیاری معتقدند توضیح این خطاها به عنوان سهل انگاری ساده کافی نیست. اپستین یکی از مهم ترین زندانیان فدرال در آن مقطع بود و حساسیت پرونده او ایجاب می کرد تدابیر ویژه ای اتخاذ شود. همین شکاف میان اهمیت پرونده و سطح نظارت، زمینه ساز شکل گیری تردیدهای گسترده شد.

انتشار اسناد جدید و بازگشت پرونده به صدر اخبار

در اواخر سال ۲۰۲۵ و اوایل ۲۰۲۶، وزارت دادگستری آمریکا بر اساس قانون جدید شفافیت، میلیون ها صفحه سند مرتبط با پرونده اپستین را منتشر کرد. این اسناد شامل ایمیل ها، یادداشت ها و بخشی از مدارک دادگاه بود. انتشار این حجم از اطلاعات بار دیگر نام چهره های سیاسی و اقتصادی را به رسانه ها بازگرداند و بحث درباره میزان اطلاع یا نقش برخی افراد را زنده کرد.

اگرچه بسیاری از این اسناد پیشتر نیز به صورت محدود در اختیار دادگاه ها قرار گرفته بود، اما انتشار عمومی آنها باعث شد افکار عمومی دوباره به پرسش اصلی بازگردد. آیا مرگ اپستین یک خودکشی ساده بود یا پای شبکه ای گسترده تر در میان است که از افشای کامل حقیقت جلوگیری کرده است.

پیامدهای سیاسی واجتماعی پرونده

پرونده اپستین به نمادی از بی اعتمادی نسبت

به نهادهای قدرت در آمریکا تبدیل شده است. برای بخشی از جامعه، مرگ او پیش از محاکمه نشانه ای از ناکامی سیستم در پاسخگویی است. برای گروهی دیگر، نبود شواهد قطعی درباره قتل به معنای پذیرش روایت رسمی است اما حتی در این میان نیز پرسش درباره قصور گسترده امنیتی باقی مانده است.

این پرونده همچنین توجه جهانی را به موضوع قاچاق جنسی و بهره کشی از کودکان جلب کرد. نهادهای مدنی و فعالان حقوق بشر تأکید کرده اند که تمرکز صرف بر ابعاد سیاسی پرونده نباید رنج قربانیان را به حاشیه ببرد. ده ها زن که در نوجوانی مورد سوءاستفاده قرار گرفته بودند، سال ها برای شنیده شدن صدای خود تلاش کردند و مرگ اپستین روند دستیابی آنها به عدالت را پیچیده تر کرد.

جمع بندی

با گذشت سال ها از مرگ جفری اپستین، پرونده او همچنان باز به نظر می رسد. هر موج جدید از انتشار اسناد، به جای پایان دادن به تردیدها، پرسش های تازه ای ایجاد می کند. روایت رسمی خودکشی هنوز مبنای حقوقی پرونده است اما مجموعه ای از نقص های امنیتی، تناقض های موجود در گزارش ها و اهمیت سیاسی روابط اپستین باعث شده افکار عمومی قانع نشود. تا زمانی که همه ابهام ها به صورت شفاف و مستند پاسخ داده نشود، پرونده اپستین نه تنها یک پرونده جنایی بلکه نمادی از بحران اعتماد به سیستم عدالت و ساختار قدرت در آمریکا باقی خواهد ماند.

سخن نخست

مدار های فضایی و سفر های زمینی

ادامه از صفحه یک

اما امروز سوالی بنیادین هنوز بی پاسخ است: چرا غرش موشک‌هایی که بسیاری از آنها در بهمن ماه مرزهای فضا را درنوردیدند، منجر به حرکت بهمن های ثروت در اقتصاد ملی نشده است؟ در این نوشتار به برخی از چالش‌های صنعت فضایی پرداخته خواهد شد.

۱. تبارشناسی فنی؛ از نبوغ فنی تا تعدد متولی

روند فضایی ایران با تکیه بر استراتژی «توسعه تدریجی» و سرریز دانش موشکی آغاز شد. استفاده از پلتفرم‌های سوخت مایع در خانواده سفیر و سپس سیمرغ، نشان‌دهنده تلاش قابل توجه برای ارسال ماهواره‌ها به مدار با ارتفاع پائین (LEO) بود که این هدف با موفقیت قابل ستایشی همراه بوده است. از جمله چالش‌های پیش روی سازمان فضایی ایران در طول دو دهه اخیر، میتوان به «تعدد متولی» اشاره کرد که این تداخل وظایف میان پژوهشگاه فضایی و نهادهای نظامی، باعث شده که به جای داشتن یک خانواده از موشک استاندارد، با تنوعی از محصولات مواجه باشیم. این مساله صرفه اقتصادی را کمتر و هزینه‌های نگهداری پایگاه‌های پرتاب را بالا میبرد.

۲. منظومه شهید سلیمانی؛ درگاه مدرنیته یا حصار دیجیتال؟

پروژه «منظومه شهید سلیمانی» با هدف استقرار بیش از ۲۰ ماهواره برای خدمات اینترنت اشیا (IoT)، از منظر فنی چالش‌برانگیزترین و بلندپروازانه‌ترین پروژه فضایی جمهوری اسلامی در دهه جاری است. اگر ایران بتواند به چنین تکنولوژی دست پیدا کند جایگاه خود را در بین کشورهای صاحب این صنعت تثبیت خواهد کرد. ولی این گام بلند با مسائل زیادی روبه‌روست. از جمله چالش‌های مهندسی این ابرپروژه میتوان به مواردی همچون طول عمر ماهواره‌ها و توانایی بقا در مدار اشاره نمود. آیا زیرساخت‌های فعلی توانایی تولید انبوه ماهواره‌هایی با طول عمر بیش از ۵ سال را دارند؟ البته نمیتوان منکر شد که این پروژه، واکنشی حاکمیتی به پدیده ماهواره‌های منظومه‌ای غربی است.

۳. سناریوی گمشده: چرا فضا نان‌آور نشود؟

علیرغم تمامی پیشرفت‌ها، متأسفانه هنوز این تکنولوژی پیشرفته به یک صنعت تجاری تبدیل نشده است. دلیل اصلی عدم تأثیر مثبت این فناوری بر GDP، فقدان «چرخه بازگشت سرمایه» است. از منظر مدل‌های اقتصادی، فضا یک سرمایه‌گذاری با نرخ بازگشت بالاست. به عنوان مثال یکی از بخش‌های مهم تجاری‌سازی صنعت فضایی، کشاورزی میباشد. مدت زیادی است که ایران با بحران شدید آب روبه‌روست. به عنوان نمونه اگر داده‌های ماهواره‌های سنجنش از دور در یک پلتفرم تجاری به استارت‌آپ‌ها فروخته می‌شد، این امکان وجود داشت که با تحلیل طیفی خاک، بازدهی گندم افزایش و مصرف آب کاهش یابد. اما متأسفانه این داده‌ها پشت دیوارهای امنیتی محبوس مانده‌اند. فقدان یک «بازارگاه داده» (Data Marketplace) و رویکرد امنیتی، باعث شده تا بخش خصوصی راهی به این عرصه نداشته باشد. کشاورزی ایران با روش‌های سنتی در خطر است، در حالی که ماهواره‌اش بالای سر او می‌چرخد.

۴. ماهواره زیر سایه موشک

در جغرافیای سیاسی ملت‌بپ امروز، آزمایش‌های فضایی ایران به طور مستقیم با چالش‌های نظامی گره خورده‌اند. از نگاه فنی، تفاوت میان یک ماهواره بر سوخت جامد (مانند قائم ۱۰۰) با یک موشک بالستیک قاره‌پیما (ICBM) بسیار باریک است. انجام آزمایش‌های موشکی، در کنار شرایط دیپلماتیک موجود، بهانه‌ای برای تشدید فشارهای غربی را فراهم می‌کند و این موضوع ریسک‌های بین‌المللی را افزایش میدهد. با بهبود شرایط سیاسی، موانع موجود بر سر این گلوگاه نیز کم خواهد شد.

سخن پایانی:

روز ملی فناوری فضایی نباید صرفاً روزی برای تماشای دود سفید پرتاب ماهواره در کویر باشد. فضا باید نانی بر سفره اقتصادی ایران امروز بیاورد. اگر این صنعت نتواند از یک «موضوع امنیتی» به یک «فرصت تجاری» تبدیل شود، در نهایت زیر بار هزینه‌های سنگین خود کمر خم خواهد کرد و به یک خاطره گران‌قیمت در تاریخ مهندسی کشور تبدیل خواهد شد. امید است با بهره‌گیری بهتر و رفع چالش‌های مدیریتی از این تکنولوژی، رشد و اعتلای هرچه بیشتر کشور عزیزمان ایران را شاهد باشیم.

اخبار

رویتزر ادعا کرد

دور دوم مذاکرات ایران و آمریکا سه‌شنبه در ژنو

رویتزر به نقل از منابع مطلع ادعا کرد: ایالات متحده آمریکا و ایران قرار است سه‌شنبه در ژنو دور دوم مذاکرات هسته‌ای را برگزار کنند؛ تلاشی برای دستیابی به توافقی که از وقوع جنگ جلوگیری کند.

به گزارش ایسنا، رویتزر به نقل از یک مقام آمریکایی و سه منبع آگاه مدعی شد که هیئت آمریکایی با حضور ویتکاف و جرد کوشنر، قرار است روز سه‌شنبه در ژنو سوئیس با مسئولان ایرانی دیدار کند. هم‌چنین نمایندگانی از کشور عمان به عنوان میانچی در این دور از مذاکرات در ژنو حضور خواهند داشت. اکسیوس هم‌چنین گفته است: لاریجانی پیام آمریکا را از طریق عمان دریافت کرد.

باراک رابود، خبرنگار این پایگاه خبری به نقل از یک مقام آمریکایی گفت که اوایل این هفته، استیو ویتکاف با وزیر امور خارجه عمان گفت‌وگو کرده و چندین پیام درباره مذاکرات هسته‌ای را برای انتقال به طرف ایرانی به او داده است.

وزیر خارجه عمان بر اساس تماس خود با ویتکاف، سندی تهیه کرده و آن را به علی لاریجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران، که سه‌شنبه گذشته به مسقط سفر کرده بود، ارائه کرده است.

دور اول مذاکرات ایران و آمریکا ۶ فوریه در عمان برگزار شد.

روسیه:

کوبا برای مقابله با هر سناریویی از سوی آمریکا آماده است

سفیر روسیه در کوبا تأکید کرد که این کشور برای مقابله با هر سناریویی آماده است.

به گزارش مهر به نقل از روسیا الیوم، ویکتور کوروتنی سفیر روسیه در هاوانا تأکید کرد که مقامات کوبا احتمال تجاوز نظامی از سمت آمریکا را بعید نمی‌دانند و برای هر سناریویی آماده هستند.

وی اضافه کرد: در حال حاضر رزمایش های منظمی در کوبا برگزار می شود و مردم این کشور آماده هستند در صورت لزوم داوطلب شوند.

پیشتر نیز ماریا زخارووا سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه در یک نشست مطبوعاتی اعلام کرد: نیروهای خارجی با امید به برانگیختن نارضایتی عمومی، به دنبال تشدید بحران انرژی در کوبا هستند.